

Protokoll fört vid ordinarie möte med medlemmarna i Stockholms Lawntennis Klubb av 1890 den 14 december 2010 i SALK-hallen, Bromma samt noteringar från skeenden under spelåret 2011.

Närvarande

Aktiva

Von Adel, Casimir, Resande
Benz, Lobbert brorson till Mercedes, Mamman
Engelbrekt, Berth, Riskråd
Estén, Jösses, Mjölhare
Flinkendent, Curt-Börje, Hyresvärd
Gam, Amal, Paparazzo
Gutta, Perka, Bollväggskonstruktör
Kuling, Styv, Prisspelare
Lytt, Alto, Ekonomibiträde
Olleson, Benjamin, Mammans lilla hjälpreda
Potter, Pjoter, Pråmskäppare
Poängby, Johan, Ritare
Ragnarök, Viking, Arkivarie
Rang, Sir N. Direktör
Set, Nubbe, Profet
Set, Per, Djurvårdare
Skrufhufvud, Bacchus, Event Manager
Snidare, Mats, Sekreterare
Wiese, Arne, Jultomten

Apor

Klippblom, Figaro, Apmamma
Ovemaltin, Nils, Konsult
Sjöbo, Biggles, Bard

Biträden

Fru Biggles
Blåklint
Fru Estsén
Fru Flinkendent
Fru Gam
Fru Perka
Fru Kuling
Mademoiselle Lytt
Moster
Muttern
Fru Olleson

Fru Set
Fru Ragnarök
Fru Snidare

§ 1

Mamman förklarade med högtidlig min och med darr på rösten att det var ställt utom allt tvivel att vi samlats denna kväll. Mötet öppnades. Mamman förklarade vidare att, som traditionen bjuder, var denna gång även brödernas biträden bjudna och uppmanade därför samtliga till återhållsamhet inom alla områden under middagen. Vi skall vara goda föredömen även utanför banan menade Mamman uppfordrande.

§ 2

Redogjorde Ekonomibiträdet för tillståndet i mammans lilla kassa. Alto Lytt, under senare tid försedd med mossor i fasaden, ville efter den som vanligt osedvanligt välformulerade ekonomiska redovisningen även han vända blad, något som föranledde några av bröderna att ana oråd. Någon resa till Australien på gång? Klubbens poet var nu på alerten:

”Varför vill han vända blad
vad kan han ha att dölja
Reser han till strand och bad
i en båt på havets bölja”

Efter omröstning om förtroendet för Biträdet förklarade Mamman med sträng röst att om mossan kom bort från fasaden och ingen långresa företogs så skulle saken få bero.

(Måhända var bröderna här alltför okritiska. Bidragande var säkert att Snidare under middagen höjde vår Lytt till skyarna och jämfört honom med Dag Hammarskiöld. Alto såg dock härvidlag något besvärad ut och ville väl hellre hålla till på de sju haven än sväva bland molnen tillsammans med Biggles. Dessutom var ju Dag alltid på resande fot...)

§ 3

På uppmaning från Mamman reste sig Flinkendenten nu i hela sin längd. Med allvarlig min talade han om att Förortsklubben SALK, med anledning av årsjubileet, hade överlåtit en aktie till Klubben. Viss osäkerhet infann sig genast. Skulle ekonomibiträdet Alto Lytt och Klubbens lilla kassa kunna hantera denna mäktiga tillgång? Arkivarie Ragnarök stönade högt och såg det som svårt att härbärgera en sån dyrgrip. Han minns alla de gånger han avvisat Grönköpings Veckoblad som velat köpa Snidares protokoll från årsmötena eller helst hans Samlade Verk. Astronomiska summor hade erbjudits. ”Bara jobbigt. Nej, inga onödiga tillgångar i arkivet, tack.” sa han. Dock uttrycktes från alla håll stor tacksamhet till Förortsklubben för dess generositet och uppmanades Arkivarien att även han vända blad.

§ 4

Turneringen om Wimbledonpokalerna blev som vanligt jämnare än vanligt. De från italienresan importerade lobbarna från Nubbe tog till sist musten ur motståndarna. Efter att förgäves ha försökt med några servess punkterade han till slut matchen med en välavvägd halvmiss. Påpekas bör att Styv Kuling också var med på ett hörn.

§ 5

Som provspelare i Klubben föreslogs Erik Tiblom, en avlad yngre kopia av Mammans lilla hjälpreda. Bröderna uttryckte nu stor tveksamhet. Klubbens framtid bygger på att original efter original infogas och att spelet utvecklas därefter. Se bara på Skrufhufvuds enastående skruvar, Poängbys uteblivna backsving eller Mammans hoppsmashar. "Vi vill inte ha någon avlagd kopia" muttrade några bröder och mixtrade förgäves med sina hörapparater. Efter lång palaver uttalades att låta unge Erik visa upp sig under året och prova på.

§ 6

Upprepade förfrågningar till kvartersbutiken Blå Näsan om huruvida Klubben står i skuld för inköp av diverse dryckjom hade inte lett till någon klarhet. Biggles, som varande den sannolikt mest skarpsinte runt borden och med lång erfarenhet från liknande situationer på många officersmässar värden över, förklarade att det med stor sannolikhet innebar att Skrufhufvud på något sätt var inblandad. Bröderna skålade nu entusiastiskt och tacksamt för Klubbens Event Manager och fyllde snabbt på sina glas igen. "Han har huvet på skaft" sa någon men ingen viste om det var Biggles eller Skrufhufvud som avsågs.

§ 7

Under högtidliga former förklarade Sekreteraren att, då tidens gång lämnat stolen som Ålderspresident tom, han självklart ville fortsätta sitt engagemang i Klubben, nu med ny titel. "Klubbens väl och ve ligger mig varmt om hjärtat. Kanske en ny slogan kan få bli: Ve den som inte bär vitt" fortsatte han lite försiktigt i ett försök att inte tappa initiativet. Efter många sömnlösa nätter hade Arne Wiese vidtalats som efterträdare. Den gamla skickliga ledningen hade efter acklamation utsett honom till ny Sekreterare i Klubben.

§ 8

Arne Wiese intog nu talarställningen och uttryckte sin bävan inför den svåra utmaningen som ny Sekreterare och sade att alla skall komma ihåg att det enbart finns en Mats Snidare. Fru Snidare såg nu ut att vilja kommentera med ett "Och väl är väl det, en är alldeles tillräckligt. Jag skulle inte orka med fler", men tyckte kanske att sånt kunde hon reda ut där hemma.

Arne Wiese summerade Mats Snidares framgångsrika lagbyggande vilket resulterat i Sveriges utan tvekan bästa veteranlag i sin åldersklass. Med varsam hand har han skapat ett lag med ett gäng fyrtitalister från SALK som grundstomme kompletterat med ett antal

talanger. Vad säjs om: terriern von Adel, evighetsmaskinerna Nubbe Set och Gutta Perka - den senare för att han aldrig missar och den förre för att han aldrig slutar (initierade tungor säger att detta beror på att han får en "Marabou Non Stop" sig till livs då han blir omstoppad om kvällen), fixstjärnan den ständigt lysande Styv Kuling, fysfenomenen Amal Gam och vår allsmåttige Pråmskeppare, skruvarnas mästare Skrufhufvud, f.d. proffset och spelgeniet Folkbira, pingislraren Ragnarök, ungtuppen Riskrådet Engelbrekt, vår hoppsmashande Mamma, oldtimern Sir N. Rang och med evigt unge Biggles som reserv. Kort sagt ett lagbygge av bästa Svenssisstil. Och så naturligtvis kaptenernas kaptän, the playing captain himself, Mats Snidare. "Nu var tiden mogen", förklarade Arne Wiese, "andra klubbar skulle få se på andra bullar".

Då vaknade han upp. Vid detta uttalande blev mjölnare Estsén nu vit i plåten av upphetsning, lika vit som sin pappas bästa specialmjöl, viftar med armar som den värsta väderkvarn, och utropar att han ville självklart vara med. Bullar var hans område. Mats Snidare slickar sig nu belåtet om munnen. Han kommer ihåg från den tiden då mjölnare Estsén, som den värsta slåttermaskin, mejade ner självaste Sven Davidson. En upphetsad Estsén går inte att stoppa. Mera bullar.

Arne Wiese kände nu tuppkammen växa och dristade sig att påkalla största möjliga tystnad, vilket naturligtvis var dömt att misslyckas. Ett nytt namn åt en broder skulle förkunnas. Det gällde Mats Snidare. Mats blev nu blekare i fasaden än nämnda pappa Estséns specialmjöl. Namnet Snidare hade ju förärats honom av självaste Marcus Wallenberg en gång i tiden och betraktades som evigt. Lättnaden blev desto större då Arne Wiese förklarade att ändringen skulle bestå i att ett adligt prefix lades till – nu: von Snidare – allt för att hedra den avgående Sekreteraren. Ganska vonigt lär von Snidare ha sagt men ändå sett rätt belåten ut.

§ 9

Flinkendenten höll sen ett lysande tacktal till den avgående Sekreteraren. Ros på ros på ros. Men förklarade samtidigt att von Snidares resa i Klubben sannerligen inte alltid varit denna dans på rosor. Framgång kunde dock bärgas tack vare Snidares enastående strategiska förmåga. Dessutom berömdes von Snidares uthålliga kamp för att få bröderna att leva upp till tennisens traditioner. Dock, tillade Flinkendenten, har han nog mattats något på senare år och antydde att Arne Wiese inte blivit avisad trots spel i en ljusgrå tröja.

Flinkendenten var nu i gasen värre och fortsatte sitt anförande. Han sade sig ha tittat i gamla protokoll och ville speciellt lyfta fram i ljuset det tillfälle då Sir N. Rang blinkade menande åt en servitris. Sir N. Rangs avsikt härmed indikerades också. Sir N. Rang lät dock det hela förbli okommenterat, och ville väl också han vända blad...

§ 10

von Snidare tog så till orda, nu som Ålderspresident, och talade utifrån hela sitt hjärta. Intet öga vara torrt när han berättade om alla kära nyvunna vänner inom tennisen och alla de

många och djupa nya band som hade knutits. Många tårar fälldes också när han vidare förklarade att han visst skulle fortsätta att spela som aktiv under överskådlig tid framöver.

I ett infall av självvrannsakan påtalades att han på gamla dar möjligen mattats något i sina ambitioner att värna den vita klädseln på tennisbanan. Förhoppning ställdes nu till den nye Sekreteraren att med hårda nyper och järnhand ta tag i frågan, den ljusgrå tröjan till trots. von Snidare avslutade med ett skål för Klubben och dess framtid.

§ 11

Den stora frågan under året har varit när Djurvårdare Set skulle göra come back som spelledare. Uruppförandet gick ju åt fanders och det rejält. Men en Djurvårdare ger aldrig upp, förutspådde vi. En grupp lär ha bildades för att hjälpa honom att återfå sitt självförtroende och få rätsida på sitt liv i spillror. Erkända talanger att ta hand om omöjliga patienter såsom Amal Gam och Gutta Perka, för att nämna några, trädde fram. Dock har nu samtliga inblandade, efter att ha stångat sina pannor blodiga, fått uppsöka akutvård. Amal dessutom med bruten arm, Styv Kuling med ryggont och von Adel med trasigt ben. Djurvårdare Set själv fick operera sin tå akut. I skrivande stund är framtiden som spelledare för Djurvårdare Set osäker och Mamman har tagit över. Förhoppning ställs nu till den nya fortsatt skickliga ledningen att ta nya tag. Skam den som ger sig.

§ 12

Förortsklubben SALK var under året värd för SM för tennisveteranerna. "Vi behöver er hjälp" suckade man från Förortsklubben. "Ni har 25 års mer erfarenhet än vad vi har." Fältherre Mamman och hans Vita Armé kallades in. Det var en fröjd att se hur von Snidare och Folkbira bara genom sin blotta närvaro fick deltagarna att bli som lydiga skolgossar. Vid några tillfällen fick dock vår Pråmskeppare träda in. Med samma myndiga stämma som han förpassar brottslingar till livstids fängelse, förklarade han spelets regler för några okunniga stackare. Det säjs att stora skälvan lär ha drabbat dessa stackare och att deras spel blev därefter. (Och naturligtvis, 1890 vann i en dubbelklass. Man kan lita på vår unga generation av adelsmän.)

§ 13

Årets höjdpunkt var annars Flinkendentens enastående kalas med både det ena och det andra, mest det andra. Såvitt Sekreteraren förstått det, så avsåg Flinkendenten detta som startskottet på många års liknande förplägnader hos honom framöver. Vi bröder är djupt imponerade över denna generositet och anser att vi åtminstone kunde få bistå med något fortsättningsvis." Heder åt en sådan broder" ropade man och skaldade gång på gång i kör "Låt oss bistå i våt och torr, mest vått. Låt oss..."

§ 14

Under året har ett antal mycket lovvärda initiativ tagits. All forskning säger att initiativkraften avtal med åldern. Men se inte för oss i 1890 inte. Vad säjs om Flinkendentens förslag till årliga förplägnader hos honom? Eller brödernas hårdhänta omsorg om vår Djurvårdare?

Eller den nytilträdde Ålderspresidentens omedelbara initiativ att skicka ut tomma kuvert till bröderna? Vår poet behövde nu inte anstränga sig. Redan Heidenstam var oss på spåren på sin tid och skaldade:

*"Det är skönare lyss till den sträng som brast
än att aldrig spänna sin båge."*

"Må detta inte tolkas bokstavligt av oss i Klubben" avslutade Sekreteraren året med och tänkte på sina just brustna racketsträngar efter en alltför hård tvåhandsfattad backhand-sving.

Som ovan vid pennan

Arne Wiese
Sekreterare

Justeras

Följande uttalanden från kvällen har, på uppmaning, lagts utanför protokollet:

Allvarsord från den avgående Sekreteraren:

"Efter 35 år av möda och slit
Har jag baxat den ända hit
(modifierad travesti på Kjell Olof Felts
beskrivning av löntagarfonderna)
På ny ledning jag nu hoppas
Och att värsta nymodigheter stoppas
Nu får Arne Wiese från mig ta över
Kan han vara vad Klubben behöver?"

Ödmjukt svar från den nye Sekreteraren:

"Med lite hjälp jag det nog klarar
Och alla våra traditioner bevarar
Då vi ju nu fyra musketörer är
Som Klubbens vidare öden bär
Tillsammans med alla er andra
Skall vi nog den rätta vägen vandra"